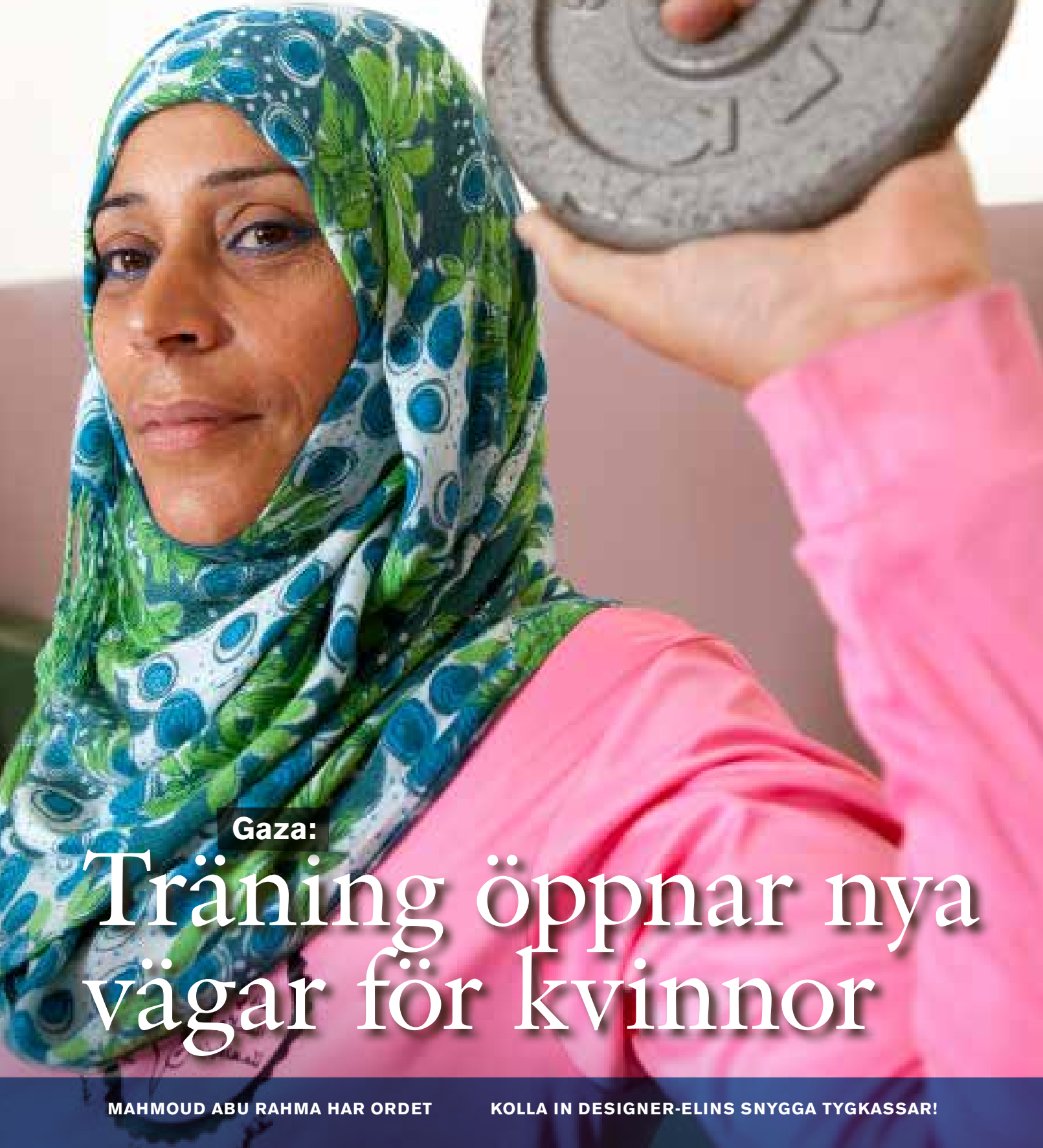

DELA MED

Gaza:

Träning öppnar nya vägar för kvinnor

»Om vi ska dö, ska vi dö tillsammans«

JAG VAR I GAZA under några dagar i oktober. Jag ville se med egna ögon hur samhället påverkats efter kriget i somras. Jag ville lyssna till familjernas ord om vad de varit med om. Jag åkte från norra till södra Gaza. Och det jag såg var fullständigt raserade kvarter. Alla Gazabor är på ett eller annat sätt traumatiserade och har påverkats av de 51 dagar som bomberna föll över Gaza.

Och jag grät från det jag kom till dess jag åkte.

DIAKONIA HAR VARIT MED och byggt upp organisationen Gaza Mental Health Programme. Där arbetar Hassan Ziad som psykolog. Han arbetar med traumatiserade barn. Kriget i somras är det tredje han och många andra upplever på bara tre år. Hassan förlorade i sommarens bombningar sin mamma, sin pappa, sina två bröder och sina svägerskor. Huset som de alla råkade befinna sig i samtidigt, bombades och alla dog.

– Jag förväntas nu hjälpa dem som är traumatiserade, men jag behöver också hjälp, men det får jag inte, säger han uppgivet.

Han har fyra barn, och den yngsta dottern är sex år. Hon har redan genomlevt tre krig. Han frågar mig: vad tror du hon har för framtid här i Gaza?

Jag frågar honom varför inte han, som faktiskt kan, lämnar Gaza. Men han skakar sakta på huvudet.

– Om jag skulle lämna Gaza så skulle jag svika mina medmänniskor här. De flesta kan inte åka härifrån.

Hassan visar mig det rum där hela familjen gömde sig när bomberna föll som intensivast. Det är knappt två gånger två meter stort.

– Vi satt här och höll om varandra. Vi bestämde oss för att om vi ska dö så ska vi dö tillsammans.

ETT ANNAT AV MINA möten var med en familj vars hus nästan demolerats. Alla rum utom ett var totalförstörda och i det bodde hela familjen. Båda döttrarna var helt blinda. Trots det går båda på universitetet och är mycket aktiva i Al-Salam Sports Club som du kan läsa om i reportaget. Den ena av döttrarna är en av de starkaste människor jag mött. Hon berättar om idrottsklubben och om hur engagerad hon är där. Hela hon utstrålar hopp och att det finns en framtid som vi ska kämpa för tillsammans.

Båda systrarna går egentligen på universitetet, men nu, då vägen till universitetet har förstörts, så kan de inte längre ta sig dit själva.

För mig personligen, kändes det helt fel att åka hem när min vistelse i Gaza tog slut. Jag kände det som Hassan uttryckte: Jag kan åka hem. Det kan inte majoriteten av dem som bor här.

ÅTERIGEN TÄNKER JAG på Hassan. Hans ord om att hjälpen nu måste komma utifrån. Gazaborna klarar helt enkelt inte detta själva. Han säger att våldet mellan ungdomar eskalerar, inte bara det mellan israeler och palestinier utan även det mellan gazabor.

– Barnen som växer upp här i dag lär sig ett språk och det är våld, säger Hassan.

Med dig som månadsgivare kan vi göra mer. Är vi fler är vi en starkare röst. Vi kan arbeta för demokrati och mänskliga rättigheter i Gaza, i Somalia, i Guatemala och på alla platser där vi finns. Tack för att du är med oss!

BO FORSBERG,
GENERALSEKRETERARE

Hallå där ...

... Mikael Karlsson

Vad betyder Diakonia för dig?

– Diakonia är för mig en organisation som ser till helheten; att konflikter hänger ihop med fattigdom, ekonomiska orättvisor och segregering. Jag tror det är viktigt att jobba med jämställdhet och rättvisa för att långsiktigt hjälpa utsatta människor, och att inte bara jobba med katastrofinsatser.

Varför är Diakonia en viktig aktör?

– För att man jobbar långsiktigt och Diakonia har kunskap i religiösa och kulturella frågor som många andra organisationer saknar.

Varför är du månadsgivare?

– Jag vill känna mig delaktig i en god förändring av världen.

Vad skulle du som månadsgivare vilja ha mer av från Diakonia?

– Mer guider och tips på vad man kan göra för miljö och rättvisa när man handlar kanske.

Se Mikael i filmen om Diakonias månadsgivare:
www.diakonia.se/film

Diakonias givarservice

■ Till Diakonias givarservice kan du ringa om du har frågor kring gåvor, autogiro, adressändringar med mera. Hit kan du också ringa in din minnes- och hyllningsgåva.

Ring 08-453 69 31. Telefonen är bemannad måndag-torsdag 9-15, fredag 9-12. Du kan också ge din minnes- eller högtidsgåva på diakonia.se eller genom att e-posta till gavor@diakonia.se

Nummer 4 2014

Information och nyheter från diakonia

Redaktör Viktoria Myrén Projektledare Eva Söderström
Ansvarig utgivare Bo Forsberg Adress Box 140 38, 167 14 Bromma
Tel 08-453 69 00 E-post diakonia@diakonia.se Webb diakonia.se
Gåvoplusgiro 90 33 04-4 • 90 33 03-6 (OCR)

Diakonia är en biståndsorganisation som bärs av kristna värderingar och arbetar tillsammans med lokala samarbetsorganisationer för en varaktig förändring för de mest utsatta människorna i världen.

Tryck Edita Bobergs, på miljövänligt papper
Layout Blue media Dela med utkommer under
2014 med fyra nummer och distribueras i Diakonias kanaler.

ISSN-nr 0281-4404 Första sidan Mona Katab, tränare på Al-Salams Sports Club. Foto: Kent Klich.

Abeer Al-Horokly, Gaza:

”Jag tränar på centret varje dag”

Antalet personer med fysiska funktionsnedsättningar i Gaza har ökat kraftigt efter kriget i somras. Det vanliga är att funktionsnedsatta hålls hemma. Särskilt kvinnor. Diakonia stödjer det enda centret i Gaza där de kan träna och mötas.

En av de som kommer dit är Abeer.

TEXT: SVEN ROSELL FOTO: KENT KLICH

Tränaren Mona Katab håller i uppvärmningen. Al-Salams Sports Club är en fristad för kvinnor med funktionsnedsättningar. Om centret inte fanns skulle kvinnorna vara bundna till sina hem.

Spjut och diskus kräver muskler. Väninnorna Abeer Al-Horokly och Kamilia Abu Karsh tränar tillsammans (bilden t v).

Ahlam Gazaboglee vill få in rätta vinkeln med spjutet. Tränaren Abeer Abu Kwaik instruerar (nedan).

HON VIKER NER bandaget om sin vänstra fot. Den skadades under kriget i somras då hennes rullstol träffades och förstördes. Hon saknar känsl på fotens utsida, men inuti värker foten. Fast värre än fotskadan är kanske förlusten av hennes eldrivna permobil.

– Den blev helt förstörd under kriget. Den går inte att reparera. Att förlora den var som att förlora en del av mitt liv. Permobilen betydde frihet för mig, säger tjuoettåriga Abeer Al-Horokly.

VI TRÄFFAR HENNE på Al-Salams Sports Club i Gaza som har blivit en mötesplats för

kvinnor med fysiska funktionshinder, den enda platsen på Gazaremsan där de kan träna tillsammans.

– Jag kommer hit nästan varje dag, säger Abeer Al-Horokly, med ett stort leende.

Hon berättar att det var tråkigt i skolan eftersom hon bara fick titta på under idrottslektionerna. Liksom de flesta kvinnorna i lokalen sitter hon i rullstol. Hon har en medfödd skada i benen som gör att hon inte kan gå. En vän berättade om Al-Salams Sports Club på Facebook och visade ett foto från centret. Då hade Abeer just slutat skolan och en dag för tre år sedan tog hon sig hit på egen hand utan att någon i hennes familj visste om det. Den förhärskande attityden i

Gaza är att funktionshindrade inte ska vara aktiva, det ”normala” är att de håller sig hemma. Eller kanske snarare att de hålls hemma.

ABEER INSÅG GENAST att i Al-Salams Sports Club ville hon gärna vara med. När hennes familj senare besökte centret var det ingen som hade några invändningar längre.

Hon visar hur elegant hon hanterar ett spjut sittande i rullstol. Kulstötning, spjut och diskus är det hon gillar mest att träna. Träningen får henne att må bra och känna sig delaktig.

Hon bor tillsammans med sin familj i Al-Shujaya i östra Gaza, ett av de områden som

förstördes mest under Israels angrepp i somras. Hela bostadskvarter ligger i ruiner och ett sjukhus jämnades med marken. En sjukhus-säng och ett par tillknycklade rullstolar är det som återstår av Gazas enda sjukhus för rehabilitering. Bomber från flygplan har förvandlat bostadshus till djupa kratrar. Skolan för flickor med fysiska funktionshinder, som Abeer gick på under en tid, finns inte heller kvar.

Hennes familj valde ändå att flytta tillbaka efter att ha varit evakuerad till en skola i 37 dagar. Trängseln med 30 personer i ett klassrum och de bristfälliga sanitära förhållandena gjorde att familjen återvände till Al-Shujaya trots att hemmet skjutits sönder. Nu har

gatorna röjts från cementbitar, jord och armeringsjärn så att det går att ta sig fram i rullstol.

ABEER BERÄTTAR OM dramatiken när israelisk militär gick in i bostadsområdet:

– Jag lämnade hemmet före resten av familjen eftersom jag inte kan ta mig fram lika fort som de. Rullstolen träffades baktill så jag ramlade omkull. Det var dammig omkring mig, men jag såg att det låg flera döda på gatan. Då drömde jag att jag kunde springa.

En granne bar iväg henne och de lyckades undkomma.

– Jag hörde att pappa ropade efter mig men jag var så chockad att jag inte kunde svara.

”Min permobil blev helt förstörd under kriget. Att förlora den var som att förlora en del av mitt liv.”

ABEER AL-HOROKLY

FAKTA AL-SALAMS SPORTS CLUB

Från 2004 till 2012 hade kvinnor med fysiska funktionsnedsättningar tillgång till en idrottshall i Gaza. Där tränade personer med funktionsnedsättningar på elitnivå, men byggnaden förstördes under Israels angrepp 2012. Därefter flyttade verksamheten till de nuvarande lokalerna samtidigt som inriktningen breddades. Idag tränar fem kvinnliga elitidrottare och paralympiker (deltagare i det som ibland kallas handikapp-OS) tillsammans med ett femtontal andra kvinnor som tränar för att hålla sig i form och för att umgås. Några av kvinnorna har skador som uppkommit under kriget.

EFTER VAPENVILAN är Abeer beroende av att ena brodern eller någon vänlig granne skjutsar henne till träningscentret. Förutom att träna idrott tycker hon om att skriva och hon är dessutom med i en teatergrupp för personer med funktionsnedsättningar. Hon har gått kurser i journalistik och hoppas kunna bli journalist så småningom.

Under de senaste sex åren har Abeer upplevt tre krig: 2008-2009, 2012 och 2014. Kriget har gjort alla idrottsaktiviteter omöjliga. Tillvaron under kriget har handlat om att klara dagen. Under två av kriget bodde hennes familj hos en farbror, men den här gången blev även hans hem förstört.

Haneen Rizik Alsamaak, som är programansvarig och koordinator för Diakonia i Palestina, berättar att Abeer förvandlats från en blyg tjej till dagens orädda och framåt kvinna under åren hon tränat på centret.

TJUGOFYRAÅRIGA HANAN TAFISH började träna diskus och kulstötning för knappt ett år sedan. Hennes familj var skeptisk till en början men har, efter ett besök på centret, gett henne allt stöd.

– Jag hade inte så många vänner tidigare, så jag blev glad när jag hittade det här stället. Nu har det blivit lättare för mig att umgås med andra, säger Hanan.

Hon skadades som artonåring i kriget 2008-2009 då hon träffades i högra skuldran

och i ryggen. Det var examenstider och hon var på väg hem när det hände. Sedan dess måste hon ta sig fram i rullstol.

– De svåra minnena från den gången kom tillbaka nu i det här kriget. Vi var tvungna att lämna vårt hem.

Hanan har två drömmar. Den ena är att en operation, kanske utomlands, gör så att hon får tillbaka sin förmåga att gå. Den andra är att så småningom få ett arbete som sekreterare. Hon har genomgått den tvååriga utbildning till sekreterare som finns i Gaza.

MOHAMMED ALARABI, som leder verksamheten vid centret berättar att första kontakten brukar vara att en familj kommer på besök med sin dotter. Dottern har vanligen fått kännedom om Al-Salams Sports Club genom en kompis eller via internet. När familjen varit på besök på centret så brukar dottern få lov att träna. Det händer även att personal från centret gör hembesök för att locka fler till träningen.

Synen på personer med funktionsnedsättningar tar sig också andra uttryck. En pappa ville inte att hans dotter, som har en funktionsnedsättning, skulle gifta sig. Då, berättar Mohammed, sökte några från centret upp pappan. De lyckades få honom att ändra sig.

TILL CENTRETS STOLTHET hör en rullstol som drivs med solenergi. Den laddas samti-

Gänget för dagen samlat på Al-Salams Sports Club. Från vänster uppför: Amany Bakrom, Nesma Al-Gola, Sabhiha Faraj, Mona Katab och Abeer Abu Kwaik. Rania Al-Sahbane, Naheed Al-Shrafee, Hanan Tafish, Kamilia Abu Karsh, Tagreed Abuhatat. Längst fram: Ahlam Gazaboglee och Abeer Al-Horokly.

Tagreed Abuhatat stormtrivs på träningscentret.

”Jag hade inte så många vänner tidigare, så jag blev glad när jag hittade det här stället.”

HANAN TAFISH

Hanan Tafish kände sig ensam tidigare, men på Al-Salams Sports Club har hon fått många vänner.

digt som den är igång utomhus via solpaneler. Den har tagits fram av en student och finns hittills i 21 exemplar. Meningen är att den ska introduceras även på Västbanken.

Centrets tränare fortbildar idrottslärare och studenter i hur funktionsnedsatta bör bemötas. Mohammed Alarabi skulle gärna vilja att tränarna på centret i större utsträckning fick ta del av hur teknik används för att underlätta tillvaron för funktionsnedsatta på andra håll i världen och för att stärka funktionsnedsattas möjligheter till idrottsutövning.

DEN HÄR DAGEN tränar tolv unga kvinnor på Al-Salams Sports Club. Ljudnivån är hög och stämningen uppåt. Det skrattas och pratas. Annars brukar kvinnor i Gaza hålla en låg profil och varken synas eller höras särskilt mycket. I synnerhet inte kvinnor med funktionsnedsättningar.

– Vi ser hur våra deltagares självförtroende växer av idrotten. Och så blir de hjältar för andra kvinnor med funktionsnedsättningar, säger Mohammed Alarabi.

Förstörelsen i bostadsområdena närmast gränsen mot Israel är massiv. Många har blivit hemlösa efter invasionen i somras. Trots risken för ras har en del återvänt till sina bostadsområden. Människor letar ännu efter sina tillhörigheter i ruinerna. Bilderna är från Al-Shujaya i östra Gaza.

KRIGET SOMMAREN 2014

Det israeliska angreppet i juli-augusti medförde att 2 205 palestinier dödades varav 521 barn. 11 100 palestinier skadades, varav 3 374 barn. Runt 1 000 av dessa barn beräknas få bestående funktionsnedsättningar. 50 personer har fått ben eller armar amputerade. Då ska man veta att Gaza redan hade omkring 30 000 invånare med funktionsnedsättningar, i många fall från de två föregående krigen. I det här kriget dödades 71 israeler varav 4 civila.

Under kriget sommaren 2014 gav Diakonia humanitär hjälp via organisationen Caritas. Vi försåg familjer som flytt till kyrkor i Gaza med bland annat mat och läkarevård. Våra insatser fortsätter nu i form av återuppbyggnad av vardagen för familjer som överlevt.

Läs mer: www.diakonia.se/gaza

VAD BETYDER DIAKONIA FÖR DIG?

Mahmoud Abu Rahma är talesperson för Al Mezan, Diakonias samarbetsorganisation som övervakar hur de mänskliga rättigheterna respekteras på Gazaremsan. Efter kriget i somras är han mindre hoppfull om framtiden än när han besökte Sverige i januari 2014.

Mahmoud har ordet

Al Mezan kritiserar alla brott mot mänskliga rättigheter, oavsett om de begås av Hamas, Fatah eller Israel.

Kriget i somras var en svår tid för Al Mezans medarbetare. Fältarbetarna tog stora risker när de samlade in material om det som skedde under Israels attacker. Både de i fält och medarbetarna på kontoret påverkades personligen på olika sätt. De landområden som ligger närmast den kilometerbredda buffertzonen mot Israel drabbades mycket hårt av Israels bombningar i juli och augusti.

Den 10 augusti dödades Mahmouds kollega Anwar Al Zaaneen av en riktad israelisk missil när han försökte få fram vatten till bombade bostadsområden i Beit Hanoun i norra Gaza.

Hur ser du på läget i Palestina nu?

– Situationen är mycket komplicerad. Jag är inte säker på att man kan vara optimistisk nu. Osloöverenskommelsen 1993 är grundorsaken till de problem vi ser. Flera frågor lämnades olösta. Läget har ändrats väsentligt. Vi har just haft det tredje kriget på sex år. Det blir ytterst svårt att skapa fred mellan palestinier och israeler. Jag tror inte att det går att uppnå under min livstid.

Mahmoud pekar på att Israel separerar palestinerna. Tydligast är åtskillnaden mellan Västbanken och Gaza, men palestinier har även skilts åt på Västbanken genom illegala bosättningar och det vägnät som bara är för bosättarna.

Ser du någon skillnad på de fall Al Mezan möter nu och de ni mötte före kriget?

– De fall som kommer in nu är mestadels direkt relaterade till kriget i somras. Vi får in hundratals fall av lantbrukare och fiskare som blivit illa behandlade. Det handlar inte bara om att den ekonomiska zonen ska utvidgas utan även om att den israeliska marinen inte följer internationell lag i hur fiskare behandlas. Vi tittar också på fallet med de fyra barn som dödades på stranden av israelerna.

Mahmoud har tidigare kritiserat Hamas de facto-regim och godtyckliga arresteringar och motarbetandet av yttrandefriheten. Han har själv själv utsatts för mordförsök och hotats på grund av kritiken. När vi träffas har det bara gått en månad sedan vapenvilan 26 augusti. Upplevelserna från krigets faser vilar tungt över Gaza. Palestiner har länge krävt att regimerna i Gaza och Västbanken ska tala med varandra för palestinernas skull och nu gör de det.

– Det kommer alltid att finnas spänningar mellan oss på Al Mezan och Hamas här i

Gaza. Men den senaste tiden har det skett förbättringar, till exempel i fängelserna. Myndigheterna tar även emot våra klagomål med en mer öppen inställning nu.

Hur arbetade ni på kontoret under kriget?

– Vi var en liten grupp på sex-sju personer som följde vad som hände med hjälp av våra tio fältarbetares rapporter från bostadsområden och sjukhus. Några av våra fältarbetare var nära att dödas många gånger. Tre av mina kollegor fick sina hem förstörda och det var tufft att hantera.

Två dagar senare möter jag honom på nytt. Då har han tagit emot nyheten att Sveriges regering kommer att erkänna staten Palestina (vilket man nu har gjort, reds anm).

– Jag är mycket glad för det tydliga ställningstagandet från den svenska regeringens sida och hoppas att fler EU-länder ska följa efter och göra samma sak, säger Mahmoud.

TEXT: SVEN ROSELL

OSLOÖVERENSKOMMELSEN var den första direkta överenskommelsen mellan israeler och palestinier. Syftet var att skapa ett ramverk för framtida relationer mellan Israel och den väntade palestinska staten, medan alla permanenta tvistefrågor såsom Jerusalems status, de palestinska flyktingarnas rättigheter, israeliska bosättningar, gränsdragningar och säkerhetsfrågor mellan de två staterna skulle tas upp och lösas senare.

Se intervjun med Mahmoud från tidigare i år: www.diakonia.se/mahmoud

HALLÅ DÄR, ELIN som designar Diakonias snygga tygkassar

Elin Andersson med de ursnygga tygkassarna du kan köpa i www.gavoshop.diakonia.se

FOTO: PRIVAT

Du är designer och illustratör. Berätta om det valet.

– Redan när jag var liten föredrog jag att sitta hemma. Det blev som att yrket valde mig. Jag har arbetat fyra år på modehuset Moschino. Nu jobbar jag med att bygga upp min egen verksamhet.

Du kontaktade Diakonia för ett samarbete. Varför just Diakonia?

– Mina föräldrar har alltid varit frikyrkligt engagerade och under min uppväxt har jag genom insamlingar och information vid många tillfällen kommit i kontakt med Diakonia. Jag ville hitta ett sätt att visa mitt stöd och framföra åsikter genom mitt arbete.

Vad var din tanke med illustrationerna på tygkassarna?

– Eftersom Diakonias arbete handlar om mänskliga rättigheter och solidaritet, ville jag jobba kring fred som grundtanke. Exempelvis symboliserar fåglarna i trädet att det mest är ytan som skiljer oss människor åt samtidigt som vi alla har unika egenskaper.

Kan du ge något tips till andra som vill engagera sig?

– Det är lätt att känna att man har för lite makt och att det inte är någon idé att försöka då vad man än gör inte märks, men jag tror man kan hitta många sätt att bidra. Ett enkelt sätt är till exempel att bidra med pengar för att göra det bättre för utsatta människor.

AKTIVISTRUTAN

■ Diakoniaaktivisterna i Uppsala är igång med en spännande termin med många olika aktiviteter. Vi fördjupar oss i teman såsom krisen i Irak, förhållanden i flyktingläger, företagsetik och konsumtionssamhället. Vi ägnar oss också åt utåtriktade aktiviteter som en orättvis basketmatch med rättvist fika efteråt, eller den etiska julmarknaden Schysst jul där vi är trogna utställare år efter år. Vi planerar också att engagera oss när Musikhjälpen i år sänds från Uppsala. Vill du veta mer? Kontakta micael.grenholm@gmail.com

■ Schysst jul äger rum lördagen den 13 december i Missionskyrkans lokaler i centrala Uppsala.

LÄS MER om Diakoniaaktivisterna: www.diakonia.se/aktivist

Femhundra miljoner till FN:s klimatfond

■ I oktober meddelade regeringen att den ska bidra med 500 miljoner kronor till FN:s Gröna klimatfond för 2015, och totalt sett med 4 miljarder kronor för fyraårsperioden 2015–2018.

– Det är mycket glädjande att regeringen ökar ambitionerna och stödjer den Gröna klimatfonden i uppbyggnads-skedet, och att de första utlovade pengarna är nya och additionella är ett genombrott i internationell klimatfinansiering, säger Petter Lydén, policyrådgivare i klimatfrågor på Diakonia.

– Men den totala summan är dock avsevärt lägre än den andel Sverige, enligt beräkningar, borde bidra med när det gäller det internationella löftet om klimatfinansiering.

Diakonia på plats vid COP20 i Peru

Den 1–12 december 2014 hålls ett möte i Lima i Peru för att fortsätta förhandlingarna om ett nytt globalt klimatavtal. Mötet kallas COP20 och Diakonia deltar tillsammans med lokala samarbetsorganisationer.

Diakonia och våra samarbetsorganisationer vill att fattiga människors behov och rätt till utveckling blir en central del av nästa klimatavtal. I tidigare klimatmöten har Diakonias klimatexperter närvarat tack vare våra nätverk, men under klimatoppmötet i Peru har vi för första gången observeratsstatus.

LÄS MER om COP20: www.diakonia.se/cop20

FOTO: KERSTI JACOBSEN

Sugen på sumobrottning? I Göteborg kunde man prova på det under Världens Barninsamlingen.

Härligt engagemang för Världens Barn

■ Ni är många, flera tusen faktiskt, som på en massa olika kreativa sätt bidrar till insamlingen för Världens Barn. Exempelvis var Rambergskyrkan i Göteborg involverad i en pop-up-butik på Avenyn. Man anordnade ett café och hade sumobrottardräkter som alla som ville kunde prova. Fantastiskt tycker vi. Tusen tack för era fina insatser.

Tack för era gåvor till Filippinerna

■ Den 8 november var det ett år sedan tyfonen Haiyan drog in över Filippinerna och förstörde stora delar av samhället. Diakonia har uppmärksammat årsdagen, läs mer här: www.diakonia.se/filippinerna. Vi vill tacka alla er som har gett en gåva till de drabbade.

Inspirerande film om Mully Children's Family i Kenya

FOTO: VITO GOGOLA

På Mully Children's Family tränar barnen och ungdomarna dans, karate, sång, akrobatik utifrån sina intressen och talanger.

■ Nu är det snart jul! För dig som vill göra något litet extra då kan vi tipsa om att ge en gåva till Diakonia. Bland annat stöder du då familjehemmet Mully Children's Family i Kenya. Till jul får barnen extra god mat och det anordnas talangshower med mera. Här bor barn som är föräldralösa, har miss-handlats eller av andra skäl inte kan bo hemma. Men det är så mycket mer än ett barnhem.

Scanna QR-koden eller gå in på www.diakonia.se/mully för att se filmen från Mully och för att ge din gåva.

Malis jordbrukare ska få det bättre

■ I september träffades några av Diakonias samarbetsorganisationer i Sikasso, Mali, för en workshop. Den handlade om hur landets jordbrukare ska organisera sig för att påverka beslutsfattare att förbättra villkoren för dem. John Nkaw, från samarbetsorganisationen SEND i Ghana, ledde diskussionerna. Några av de största utmaningarna för jordbrukarna är att politikerna inte lyssnar eller tar någon hänsyn till dem.

Resultatet av samtalen blev en gemensam plan för att hjälpa jordbrukare att organisera sig och att föra en dialog med lokala, regionala och nationella myndigheter.

Det var vi som diskuterade böndernas situation i Mali.

FOTO: DIAKONIA

SÅ HÄR TYCKER DIAKONIA om regeringens budget när det gäller biståndet: www.diakonia.se/budget

Bästa månadsgivare

■ Några av er har kring jultider fått en kalender. I år har ni istället fått en annan fin julgåva som skickades ut i mitten av november. Har du ännu inte blivit månadsgivare kan du bli det här: www.diakonia.se/manadsgivare.

GILLA OSS på Facebook!
FÖLJ OSS på Twitter!

ULF FRÖDIN

INSAMLINGS-
barmetern

INSAMLAT T O M
2014-11-03
15,9 MILJONER

MÅL 2014 20 MILJONER

MÅNADSGIVARE
8,9 milj

PRIVATPERSONER
2,7 milj

MINNES- OCH
HÖGTIDSGÅVOR
0,9 milj

TESTAMENTEN
0,1 milj

FONDSPARANDE
1,3 milj

FÖRSAMLINGS-
GÅVOR
1,1 milj

FÖRETAG OCH
FÖRENINGAR
0,8 milj

OVRIGT
0,1 milj

Ju fler klappar till dig desto rättvisare jul!

I Sverige slår julhandeln rekord på rekord samtidigt som andra delar av världen präglas av fattigdom och bristande mänskliga rättigheter. Det är orättvist. Diakonia arbetar långsiktigt för att förbättra villkoren för de mest utsatta i världen. Ett sätt för dig att hjälpa till är att handla i vår gåvoshop. Då får du både fina julklappar och bidrar till att göra världen mer rättvis. Välj bland handgjorda smycken, leksaker, rättvisemärkta kläder och annat.

Beställ på www.gavoshop.diakonia.se (kod Dela14 ger 10% i rabatt)

diakonia

MÄNNISKOR SOM FÖRÄNDRAR VÄRLDEN